

ogsaa i administrativ Henseende den ved Grundlovsbestemmelsen indførte Magtfordeling gennemføres.

Hvad Bilandet Grønland angaaer, da har Udvalget troet, at der ikke er Anledning til at forandre Noget i det nubestaaende Forhold.

Bilag II.

Indenrigsministeriet.

Kjøbenhavn den 11te Januar 1856.

Det i Folkethinget i Anledning af det bemeldte Thing forelagte Udkast til Lov, hvorved Coloniernes indre Anliggender udgaae af Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, nedfattede Udvalg har i behagelig Skrivelse af 15de f. M. forelagt Ministeriet dets Anskuelse om, paa hvilken Maade Forholdet mellem Monarchiet og Kongeriget Danmark, hvad Vestindien angaaer, formenes bedst at kunne ordnes. Herefter skulde som Coloniernes indre Anliggender — hvilke Anliggender ifølge Grundlovsbestemmelsen af 29de August f. A. § 2 høre til Kongeriget særlige Anliggender — de Sager betragtes, der svare til dem, der i Kongeriget ere særlige, som fælles de, der svare til Monarchiets Fællessager. Den vestindiske Finantslov er derhos i Dverrensstemmelse hermed foreslaaet inddeelt i en fælles og en særlig, idet Udvalget med Hensyn til dette sidste Punkt endvidere i fornævnte sin Skrivelse har fremsat et detailleret Forslag til, hvilke Positioner af Indtægt og Udgift der formenes at burde opføres som fælles eller særlige, og saaledes være at bevilge af respective Rigsraadet eller Kongerigets Rigsdag. Udvalget har hertil endelig knyttet en Bemærkning om, hvorledes den administrative Fordeling af Forretningerne, vedkommende de vestindiske Der, maatte ordnes i det væsentlige efter de samme Grundsaetninger, der maatte blive fulgte ved Finantslovens Deling, saaledes altsaa, at Colonialdirecteuren i de særlige Sager refererer til vedkommende Ministre: Indenrigs-, Cultus- og Justitsministeren, medens han i Fællessagerne refererer til Fællesministeren.

Hertil har Udvalget sluttelig, hvad angaaer den i det ovennævnte, Rigsdagen forelagte, Lovudkast indeholdte Bestemmelse om, at Grønland ligeledes skulde overgaae fra Kongerigets særlige til de for Monarchiet fælles Anliggender, føiet den Bemærkning, at Samme ikke troer, at der er Anledning til at forandre Noget i de nu bestaaende Forhold.

Ministeriet skal i Gjenfvar herpaa foreløbig bemærke, at man maa beklage, at det ikke har været Samme muligt tidligere at meddele oftvælbemeldte Udvalg de Bemærkninger, hvortil det fra Samme Fremkomne giver Anledning. Som det af den i Gjenpart hoslagt følgende Skrivelse fra Undertegnede som Minister for Monarchiets fælles indre Anliggender til Indenrigsministeriet for Kongeriget behageligen nærmere vil erfares, er det nemlig af fornævnte Ministerium, paa hvilket denne Sags Fremme, da Coloniernes hele Administration fortiden er henlagt under Samme, væsentligst maatte berøe, blevet anseet nødvendigt, navnlig forsaavidt den af Udvalget foreslaaede Deling af den vestindiske Finantslov angaaer, at indhente forskellige factiske Oplysninger fra Coloniernes Centralbestyrelse og i Henhold til disse at lade udarbejde detaillerede Dverstgter over, hvorledes Forholdet mellem det fælles og særlige Budget vilde stille sig efter de forskellige, under Sagens Behandling fremkomne, fra Udvalgets Forslag væsentlig afvigende, Udkast til disse Budgetter, samt derefter, som ligeledes i bemeldte Skrivelse anført, at forelægge Sagen for Monarchiets Finantsminister, forinden et